

OVERLOON —WAR— CHRONICLES

**Stichting Overloon War Chronicles
presenteert:**

GEZICHTEN UIT HET VERLEDEN (aflevering 12)

Auteur: Arno van Dijk

Op de begraafplaats van de Commonwealth War Graves Commission in Overloon, in de volksmond ook wel het Engels kerkhof genoemd, bevinden zich 281 graven. Ieder met een eigen verhaal. In deze reportageserie belicht Stichting Overloon War Chronicles iedere keer 1 zo'n bijzonder verhaal. Deze keer grafnummer 10, vak II, rij E.

Arthur Ellis (1915 – 1944)

De officier en de gentleman

*“Hij was een fijne Engelse gentleman, een man met veel begrip, een dappere officier onder alle omstandigheden en een constante inspiratie voor iedereen onder zijn commando.”
(Bron: Citaat uit de Suffolk Regimental Gazette, oktober 1944)*

Inhoud:

1.	Biografie	pagina 2
2.	De verdieping	pagina 10
3.	De foto's	pagina 16
4.	Bronnen en credits	pagina 40

Biografie:

De windmolen daar in de verte zou onder normale omstandigheden een typisch Nederlands plaatje vormen in deze lage landen. Maar deze molen is zo te zien al behoorlijk stukgeschoten. De mannen die de molen in zicht krijgen rukken langzaam op naar hun doel, ondanks de hevige Duitse mortieraanvallen. Maar opeens vallen er mannen om. Eén voor één. Voornamelijk officieren. Dodelijk getroffen. En niet door de mortieren, maar door iets anders. Dekking zoeken! Nu!

Arthur George Ellis wordt geboren op 28 februari 1915 in Great Yarmouth, een badplaats aan de Engelse oostkust in het graafschap Norfolk. Hij is de zoon van William Ellis (1 december 1875 – 14 september 1944) en Maud Mary Ellis (geboren Botwright, 20 mei 1884 – 31 augustus 1962).

Het gezin Ellis woont dan aan de Havelock Road in Great Yarmouth en bestaat naast William en Maud op dat moment ook uit 2 zonen. William is geboren in 1907 en Horace op 15 november 1909. Arthur is zoon nummer 3.

Op 1 maart 1923 wordt opnieuw een zoon geboren: Norman.

Het gezin is dan een paar jaar eerder verhuisd naar de Southgates Road, ook in Great Yarmouth.

Al op jonge leeftijd valt de moed van Arthur op. In een brief van 19 februari 2002 van Arthurs jongere broer Norman aan Peter Suffolk, researcher met betrekking tot het Suffolk Regiment, schrijft Norman over een herinnering aan Arthurs moed:

"When I was about 8 years old I was out with him (Arthur), walking near the harbour at Gt. Yarmouth, when a dog jumped in the river, with an out going tide the dog was being swept out to sea, he took off his coat and shoes and jumped in, swam to the dog and saved its life, this was the sort of man he was."

("Toen ik ongeveer 8 jaar oud was, was ik met hem (Arthur) aan het wandelen in de buurt van de haven van Gt. Yarmouth (Great Yarmouth, AVD). Toen sprong er een hond in de rivier. Door eb werd de hond meegesleurd in zee. Hij deed zijn jas en schoenen uit, sprong erin, zwom naar de hond toe en redde zijn leven. Dit was het soort man dat hij was.")

Arthur gaat naar de Great Yarmouth Grammar School. Daarna naar St. Paul's College for Education in Cheltenham (1934 – 1936), waar hij de opleiding tot leraar volgt. Nadat hij is geslaagd gaat hij aan de slag in de staf van de Stradbroke Junior School in Gorleston-on-Sea, Norfolk. In 1938 gaat hij werken voor de dan net geopende Denes Junior School in Great Yarmouth.

Naast zijn baan als leraar is hij ook een fanatiek en getalenteerd sporter. Hij is een goede voetballer en speelt in deze jaren onder andere voor de Y.M.C.A. Football Team. Daarnaast is hij een fanatiek cricketspeler, lid van de Old Yarmouthians Cricket Club en speelt vele malen voor de Yarmouth Town Cricket Club.

Daarbij is hij ook secretaris van het cricketteam alsook secretaris van de Yarmouth Grammar School Old Boys' Association.

Eind jaren 30 en tijdens de Tweede Wereldoorlog wonen Arthurs ouders in de Grange Road in Caister-on-Sea, een dorp in de buurt van Great Yarmouth.

In 1939 is vader William winkelmanager van een detailhandel die is gespecialiseerd in het leveren van allerlei benodigdheden, uitrustingen en voorraden voor schepen.

Oudste zoon William is dan allang het huis uit en al sinds 1934 getrouwd met zijn liefde Phyllis Holmes. Horace is in 1939 verzekeringsinspecteur en Arthurs jongste broer Norman is dan leerling elektrotechnisch ingenieur. Later zal Norman radio ingenieur worden.

Arthur is aan de vooravond van de oorlog onderdeel van de Yarmouth Territorial Royal Artillery Battery en hij wordt officieel opgeroepen bij het uitbreken van de oorlog. Hij is dan een gunner (schutter), maar wanneer hij tijdens training in een OCTU (Officer Cadets

Trainings Unit, militaire instelling voor het opleiden van toekomstige onderofficieren van het Britse leger, het Brits-Indische leger en de Royal Air Force, AVD) flauwvalt, wordt hij overgeplaatst naar de infanterie. Daar vallen zijn talent en capaciteiten die nodig zijn voor een officersfunctie direct op.

Terwijl de Battle of Britain nog in volle gang is, is er gelukkig ook goed nieuws te melden voor de familie Ellis in deze donkere periode: Arthurs broer Horace trouwt in deze periode met zijn grote liefde Joan Newman.

Nadat Arthur is geslaagd voor zijn OCTU-training gaat hij in oktober 1940 over naar de 7Th Battalion Royal Norfolk Regiment.

Diezelfde maand verhuizen hij en het regiment naar Grimsby om hun eerste operationele taak uit te voeren sinds de val van Frankrijk. Die taak bestaat uit het bewaken van dokken en het uitvoeren van kustverdedigingstaken. Al snel heeft Arthur in het regiment een reputatie opgebouwd als een uitstekende voetballer. Kapitein John Forte, de adjudant van het bataljon, benoemt hem tot hoofd van het voetbalteam van het bataljon.

In een brief van John Forte aan Peter Suffolk in 2004 herinnert Forte zich:

"One day Arthur entered my office and proudly announced he had arranged a fixture against Grimsby Town, then a 2nd Division side, albeit somewhat depleted. My heart sank at the prospect of a humiliating slaughter to the jibes of the spectators. After all, it seemed tantamount to the local Home Guard taking on a Panzer Division. My heart sank even further when Arthur enquired at what position I played. In my youth I had captained Sandhurst and later steered the 2nd Bn into the 3rd round of the Army Cup. But I had hung up my boots 2 years earlier! 'Centre forward', I lied, knowing that in that position I could not be mocked for the spate of goals against us. However, we achieved a miraculous result, enjoying a respectable 4-1 defeat thanks to the charity and generosity of our opponents and a superb performance by Arthur at centre-half."

("Op een dag kwam Arthur mijn kantoor binnen en kondigde trots aan dat hij een wedstrijd had geregeld tegen Grimsby Town, destijds een team uit de 2e divisie, hoewel enigszins uitgeput. (Let op: Forte bedoelt hier geen fysieke uitputting van de Grimsby-spelers, maar de door de oorlog beperkte beschikbaarheid van spelers, AVD). Mijn hart zonk bij het vooruitzicht van een vernederende slachtpartij, tot spot van de toeschouwers. Het leek er immers op dat de lokale Home Guard het opnam tegen een Panzer Division. Mijn hart zonk nog verder toen Arthur vroeg op welke positie ik speelde. In mijn jeugd was ik aanvoerder van Sandhurst en later stuurde ik het 2e bataljon naar de 3e ronde van de Army Cup. Maar ik had mijn schoenen 2 jaar eerder aan de wilgen gehangen! 'Centre forward', loog ik, wetende dat ik op die positie niet te bespotten was voor de reeks doelpunten tegen ons. We behaalden echter een wonderbaarlijk resultaat, met een respectabele 4-1 nederlaag dankzij de liefdadigheid en vrijgevigheid van onze tegenstanders en een geweldige prestatie van Arthur als centrale verdediger.")

In de jaren 1940 – 1944 maakt Arthur verschillende promoties en in juni 1944 is hij zelfs al opgeklommen tot Majoor.

Arthur is dan onderdeel van de 59th Infantry Division (Staffordshire) – 17th Infantry Brigade – 7th Battalion Royal Norfolk Regiment – B Company.

Op 28 juni 1944 landt hij met zijn bataljon in Normandië, in dan bevrijd gebied. Ze vestigen zich in de buurt van de stad Caen, dat dan nog altijd in handen is van de Duitsers. Maar ondanks vele aanvallen is het de geallieerden nog steeds niet gelukt om de stad in te nemen.

Want al op 6 juni, D-Day, is een van de eerste doelen van de geallieerden om vanaf de stranden op te rukken naar Caen en de stad te veroveren. Maar de opmars loopt vast op slechts een paar kilometer van Caen omdat de Duitse 21e Panzerdivision een tegenaanval onderneemt.

Op zowel 7 als 8 juni probeert de Canadese 3e infanteriedivisie de stad te omsingelen, maar opnieuw weten de Duitsers de aanval af te slaan.

Van 11 tot 14 juni volgen nieuwe aanvallen, deze keer door de Britten van de 7e Pantserdivisie, maar ook zij slagen er niet in door de Duitse verdediging te breken.

Op 25 juni mislukt opnieuw een geallieerde aanval.

Met de aankomst van de 59e Staffordshire Infanteriedivisie heeft Field Marshall Montgomery echter precies wat hij nodig heeft voor een nieuw offensief richting Caen.

Op 4 juli wordt nogmaals een geallieerde aanval ondernomen, maar ook deze keer loopt dat uit op niets. Intussen ligt Operatie Charnwood op tafel, een groot Brits-Canadees offensief om Caen en de omliggende dorpen definitief te veroveren.

Daarbij zal ook Arthur als onderdeel van de 59e Staffordshire Infanteriedivisie opereren onder de totale 1 Corps en daarbij het centrum van de linie vormen, tussen de 3e Canadese Divisie en de 3rd Britse Divisie.

Plan is door alle 3 divisies tegelijkertijd aan te laten vallen, daarbij ondersteund door enorme artilleriebeschietingen samen met beschietingen door de marine vanaf zee, een enorme aanvals- en vuurkracht te bereiken die de Duitsers moet breken.

De start van Operatie Charnwood is in de avond van 7 juli. Vanaf 21.50 uur, wordt de stad gebombardeerd door 467 geallieerde vliegtuigen die binnen 40 minuten de hele stad platbombarderen. Het bombardement is een mislukking, 300 Franse inwoners komen om. De Duitse troepen zijn door het bombardement alleen maar gealarmeerd geraakt en bereiden zich daardoor vervolgens direct voor op een nieuwe aanval.

De verdediging van Caen is dan in handen van fanatieke SS-regimenten, waarbij het centrum van de Duitse verdedigingslinie van de stad wordt gevormd door de 12e SS Panzerdivision. Die divisie zit dan al een maand in het gebied en heeft alle tijd gehad sterke verdedigingsposities te bouwen. Ze worden daarbij ondersteund door 16e Luftwaffe Field Division en SS Panzer Grenadier Regiment 1.

In de ochtend van 8 juli om 4.20 uur vallen 115.000 Britten en Canadezen samen met 500 tanks de stad aan, maar het duurt tot de avond voordat de troepen de buitenwijken van de stad kunnen bereiken. Een dag later bereiken Britse en Canadese troepen rond 18.00 uur de brughoofden van de rivieren Odon en Orne.

Als onderdeel van Operatie Charnwood krijgt op 8 juli het bataljon van Arthur de order om het dorp Épron in te nemen, net ten noorden van Caen.

D Company bereikt al snel hun doel: Auberge, een boerderij met omliggend gebied. A Company heeft het intussen lastig in Épron zelf, want hun strijd daar is tegen de best getrainde en ervaren Duitse troepen, in dit geval de SS Panzer Grenadier Regiment 25, onderdeel van die beruchte 12e SS Panzerdivision.

Maar toch lukt het om rond 22.00 uur Épron helemaal te hebben gezuiverd van Duitsers. Snel worden strategische stellingen ingenomen, wachtende op de Duitse tegenaanval. Maar die komt niet, de Duitsers hebben zich teruggetrokken aangezien ook zij flinke verliezen hebben geleden.

Major Crocker, de bevelhebber van D Company, is in de strijd gewond geraakt en Arthur, die op dat moment bevelhebber is over B Company, neemt tijdelijk het commando van D Company over.

De volgende dag rukt A Company op naar Cuvre-Chef, maar daar bevinden zich geen Duitsers meer. Toch komt Arthur deze dag zelf nog onverwacht in actie om samen met Sergeant Wingrove en Lance Sergeant Furr een Duitse scherpschutter gevangen te nemen die zich verschanst heeft in een gebouw en grote problemen vormt voor de Britten.

Operation Charnwood heeft in de dagen 8 t/m 11 juli veel slachtoffers geëist binnen de 7th Battalion Royal Norfolk: 10 gesneuvelde officieren en 142 binnen de overige rangen.

Na deze operatie keert Arthur terug naar B Company en met hen strijdt hij halverwege juli in de Slag om Noyes, alvorens de rivier Orne over te steken.

Op 4 augustus, tijdens een aanval op een Duits verdedigingspositie bij de rivier Orne, gaan Arthur en Lancer Corporal Smith onder Duits vuur het open frontgebied in om Lieutenant O'Connell en twee andere zwaargewonde manschappen die daar liggen terug te halen. Voor deze actie wordt Arthur geroemd: *"Leadership being of the highest order"* ("Leiderschap van de hoogste orde").

Twee dagen later, op 6 augustus, wordt door de 7th Battalion Royal Norfolk Regiment het vierde Victoria Cross verdiend door de dan 23-jarige Captain David Jamieson. Zijn mannen volgen hem letterlijk *"to hell and back again"* ("naar de hel en weer terug").

De moed van Jamieson en zijn standvastigheid die hij in deze strijd aan de Orne laat zien is ongekend, waaronder zijn persoonlijk ingreep tijdens een Duitse tegenaanval waarbij twee van de drie ondersteunende Britse tanks worden uitgeschakeld. Jamieson ziet het gebeuren, maar krijgt door uitgevallen radiocommunicatie geen contact met die laatste overgebleven Britse tank. Hij klimt vervolgens uit de loopgraaf, rent onder zwaar Duits vuur naar de overgebleven tank, klimt op de tank en geeft de tankcommandant woordelijk de order om terug te trekken. Waarna hij zittend op de zich terugtrekkende tank aanwijzingen geeft. Maar opeens wordt hij van de tank geblazen tijdens de continue Duitse aanvallen. Hij verliest daarbij een oog.

Zijn actie wordt weergegeven in een lang artikel in het supplement van The London Gazette van 24 oktober 1944 – 26 oktober 1944 (Numb. 36764, p. 4899). De laatste passage in dat artikel zegt het volgende:

"Throughout this thirty-six hours of bitter and close fighting, and despite the pain of his wounds, Captain Jamieson showed superb qualities of leadership and great personal bravery. There were times when the position appeared hopeless, but on each occasion it was restored by his coolness and determination. He personally was largely responsible for the holding of this important bridgehead over the River Orne and the repulse of seven German counter-attacks with great loss to the enemy"

("Gedurende deze zesendertig uur van bittere en intensieve gevechtent, en ondanks de pijn van zijn wonden, toonde kapitein Jamieson superieure leiderschapskwaliteiten en grote persoonlijke moed. Er waren momenten dat de positie hopeloos leek, maar bij elke gelegenheid werd deze hersteld door zijn koelbloedigheid en vastberadenheid. Hij was persoonlijk grotendeels verantwoordelijk voor het vasthouden van dit belangrijke bruggenhoofd over de rivier de Orne en het afslaan van zeven Duitse tegenaanvallen met groot verlies voor de vijand").

In deze 36 uur tijd worden dus maar liefst 7 Duitse tegenaanvallen van de 12e SS Panzer Division, die gebruik maakt van Panther tanks en Tiger tanks, afgeslagen.

De Duitsers lijden daarbij enorme verliezen, maar ook Jamiesons eigen peloton betaalt een hoge prijs: de helft van zijn peloton is uitgeschakeld door de felle Duitse aanvallen.

Ondanks de successen en onderscheidingen krijgt eind augustus het 7th Battalion Royal Norfolk te horen dat ze worden opgeheven, net zoals alle bataljons van de 59e Infanterie Divisie. De reden is dat deze divisie de jongste Britse divisie in Frankrijk is en andere divisies moeten worden aangevuld vanwege de zware verliezen aan manschappen die worden geleden.

Op 18 augustus gaan 7 officieren en 180 andere rangen over naar het 1st Battalion Royal Norfolk dat later nog een bloedige strijd zal leveren bij de Loobeek tussen Overloon en Venray.

Op 26 augustus gaat Arthur met nog 2 andere officieren en 149 andere rangen over naar het 1st Battalion Royal Suffolk Regiment. Dit als gevolg van de zware verliezen die de Suffolks een paar weken eerder hebben geleden tijdens hun opmars naar Tinchebray.

Binnen het bataljon krijgt Arthur de leiding over A Company, een eenheid van 130 man.

In deze periode wordt er veel getraind in het oversteken van rivieren en later wordt er ook geoefend met tankondersteuning van het 4th Battalion Coldstream Guards, behorend tot de zelfstandige 6th Guards Tank Brigade die beschikt over zwaarbewapende Churchill tanks.

De trainingen zijn zeer intensief, met dagelijkse drills.

Bijkomend probleem is een voedseltekort dat in deze periode ontstaat omdat de Duitsers de zeehavens aan Het Kanaal nog steeds bezetten en daardoor al het voedsel voor de geallieerden nog steeds via lijnen uit Normandië moet worden aangevoerd. Gelukkig wordt dit logistieke probleem vrij snel opgelost.

Op 3 september steekt het bataljon, met nieuwe versterkingen en van nieuwe uitrustingen voorzien, in Normandië de Seine over en vestigen zich tijdelijk in het dorpje Farceaux. Daar blijven ze 13 dagen. Het is een aangenaam verblijf voor de militairen, er is vermaak en ze kunnen er ook baden.

Op 12 september krijgt het bataljon bij de plaats Les Andyles bezoek van Generaal Lashmer Gordon Whistler, bijgenaamd "Bolo" Whistler, de commandant van de divisie.

Twee dagen later, 14 september, is een tragische dag voor Arthur. Het is de dag waarop zijn vader overlijdt in Caister-on-Sea.

Op 16 september krijgt het bataljon de orders om Frankrijk te verlaten en naar België op te rukken, waar ze zich vestigen net over de grens in de buurt van Soignies (in het Nederlands: Zinnik) ten noorden van Mons (Bergen) in de provincie Henegouwen.

Twee dagen later verplaatst het bataljon zich naar de zuidkant van het Maas-Scheldekanaal, ook bekend als het Kanaal Bocholt-Herentals of het Kempisch Kanaal. Nog dezelfde avond krijgen ze orders om de volgende dag het kanaal over te steken. De eerste fase is het opzetten van een bruggenhoofd aan de overkant en de tweede daaraan gekoppelde fase is de inname van de plaats Achel in Belgisch-Limburg aan de Belgisch-Nederlandse grens. De voorbereiding van de oversteek vindt plaats ten noordoosten van het dorp Kaulille, dicht bij de Nederlandse grens, even ten zuiden van Achel.

Op 20 september, Operatie Market Garden is dan al volop bezig, slaagt het 2nd Battalion East Yorkshire Regiment erin een bruggenhoofd over het Maas-Scheldekanaal tot stand te brengen en daarna steekt de hele 8e Brigade het kanaal over richting Hamont, waar ze zonder veel problemen om 6.00 uur in de ochtend aankomen en enthousiast worden toegejuicht door de inwoners. Korte tijd daarna wordt ook Achel bereikt.

Een dag later volgt de order om op te trekken naar Weert in Nederland en noordelijker door te stoten naar het gebied rond Maarheeze. Maar eerst moet het bruggenhoofd over het Maas-Scheldekanaal worden verbreed.

Vanuit Hamont gaat het zonder veel tegenstand door naar Weert, maar dat wordt voor de avond niet bereikt. Het betekent dat ze zich moeten ingraven. Net voor 0.00 uur krijgen ze de opdracht om Weert in te nemen.

Op 22 september bereiken de Suffolks dan de eerste huizen van Weert en wordt Nederweert verkend. Het front bij Weert en Nederweert wordt daarna overgenomen door de 185th Brigade

Na een paar relatief rustige dagen volgt op 26 september de order om de volgende dag Weert te verlaten en op te trekken naar Gemert en Bakel. Op de 28e vestigen ze zich in een bos nabij De Rips. Men denkt op dat moment dat er nog een groep Duitsers in het dorp is, maar na een patrouille te hebben gestuurd wordt De Rips na enkele schermutselingen gezuiverd.

Op 1 oktober trekt Arthur met de Suffolks onder leiding van Lieutenant Colonel R.W. Craddock op naar Molenhoek en komen op 3 oktober aan in Mook, tussen Nijmegen en Gennep. Daar lossen ze enkele troepen af van de Amerikaanse 82e Airborndivisie en nemen ze de taak over de spoorbrug te bewaken. A Company van Arthur bewaakt de noordelijke

kant, B Company de zuidelijke kant. Maar vaak liggen ze onder vuur en daarbij komen er ook veel burgers om het leven.

Nadat het offensief van de geallieerden in Operatie Market Garden is gestrand bij Arnhem willen de geallieerden proberen om dan in het gebied onder Nijmegen door te stoten naar Duitsland. Daartoe moet eerst het Duitse bruggenhoofd Venlo worden uitgeschakeld. Maar ook dat plan zal zeer moeizaam verlopen en leiden tot de Slag om Overloon.

Als eerste is de 7e Amerikaanse Pantserdivisie (de American 7th Armoured Division, bijgenaamd de "Lucky 7th") aan zet, maar wanneer die er niet in slaagt via Overloon door te stoten naar Venlo, nemen de Britten het over en krijgt de 3e Britse Infanteriedivisie de taak om de doorgang te forceren naar Venlo. Te beginnen met het bevrijden van Overloon en Venray

Op 8 oktober worden ook Arthur en zijn Company in de namiddag per vrachtwagen naar Rijkevoort overgebracht. Die afstand is dan slechts 19 kilometer, maar door het slechte weer duurt de tocht maar liefst 2 uur!

Vanuit Rijkevoort komen ze nog niet direct in actie. Ze blijven daar een paar dagen in reserve.

De volgende dag, 9 oktober, zijn de weersomstandigheden beter en houdt Lieutenant Colonel Craddock een toespraak tot het bataljon. Het bataljon zit in het hoge gras in een weiland bij Rijkevoort. Craddock benoemt de doelen van de komende aanval op Overloon en legt uit wat daarbij wordt gevraagd van de mannen. Arthur en zijn A Company krijgen de opdracht om het westelijke deel van Overloon te zuiveren tot aan de steenfabriek ten zuiden van het dorp. Na Craddocks toespraak gaat iedereen uiteen in de gebruikelijke stilte die altijd volgt op aankondigingen van operaties als deze.

Op 11 oktober arriveren Arthur en de Suffolks ten noorden van Overloon, maar horen daar dat de aanval op Overloon vanwege het opnieuw slechte weer is uitgesteld. Want opnieuw heeft het 's nachts flink geregend en het terrein waarover de manschappen moeten optrekken is veranderd in een modderig moeras waarin de voertuigen volledig zouden vastlopen.

In afwachting van beter weer en het signaal van de start van de aanval, wordt de nacht doorgebracht in de bossen ten noorden van Overloon.

Wanneer de volgende ochtend het bataljon in hun posities thee drinkt vliegen Typhoons van de Royal Air Force en Marauders van de USA Air Force over om doelen aan te vallen tussen Overloon en Venray. Kort daarna start het inleidende artilleriebombardement dat exact om 12.00 uur 's middags wordt opgevolgd door de creeping barrage, ofwel vuurwals. Meer dan 200 kanonnen schieten onophoudelijk hun ladingen op de Duitse stellingen af en de Britse inslagen schuiven iedere 5 minuten 100 meter op richting Overloon.

Achter de inslagen aan, om 12.15 uur, komen de Suffolks in actie. A en B Company zijn leidend en beiden worden bij de aanval ondersteund door Churchill tanks.

Terwijl ze oprukken naar hun eerste doel van hun aanval, het bereiken van de Oploseweg, de verbindingsweg tussen Oploo en Overloon, krijgt A Company echter direct te maken met Duitse mortieraanvallen. Ze moeten daarbij optrekken door een veld vol met vlas dat tot kniehoogte staat en hen enigszins beschutting biedt wanneer ze opeens op de grond moeten duiken ter bescherming. Maar verder is het terrein open en daarbij komt nog dat de Oploseweg hoger in het open terrein ligt waar de mannen zich niet kunnen verschuilen. Tegelijkertijd komen de Churchill tanks onder zwaar vuur te liggen van Duitse tanks die aan de rand van Overloon staan gestationeerd.

Toch boekt A Company vooruitgang, maar rond 14.00 uur wordt hun oprukken naar de weg opeens bemoeilijkt door een door Britse granaten stukgeschoten windmolen die aan de weg staat en waarin een Duitse scherpshutter zich blijkt schuil te houden.

Die scherpschutter slaagt er tot schrik van A Company in om in korte tijd veel slachtoffers te maken. Zoekend door zijn telescoopvizier kiest hij vooral officieren uit als slachtoffer, aangezien die duidelijk te herkennen zijn aan de badges op hun gevechtstenues en die hij vanaf grotere afstand neerschiet. Arthur is een van de eerste slachtoffers van de scherpschutter en sneuvelt rond 14.00 uur. Maar de scherpschutter weet in korte tijd ook twee pelotonsergeanten te doden, evenals de meeste van de NCO's (Non Commissioned Officers).

Omdat door technisch gebrekkige communicatie, als gevolg van de door het slechte weer vochtig geworden apparatuur en de door aanhoudende Duitse mortieraanvallen hevig beschadigde veldtelefoonlijnen, de informatie over de situatie bij de molen niet bij de commandanten in het bataljonhoofdkwartier achter de linies arriveert, kan de scherpschutter vanuit de molen veel slachtoffers blijven maken. Iedere keer weer gaan signallers van de Signals Platoon, verantwoordelijk voor de communicatie en de veldtelefoonlijnen, moedig het veld in onder vijandelijk mortiervuur om de keer op keer beschadigde lijnen na te lopen en te proberen die ter plekke te repareren of zodanig op te lappen dat er toch een vorm van communicatie mogelijk is.

Het Britse bataljonhoofdkwartier is in dit stadium van geen of gebrekkige communicatie van het front zelfs voornamelijk afhankelijk van *runners*, manschappen die vanuit de frontlinie onder vijandelijk vuur al rennend en wegduikend voor vijandelijke kogels en mortieren proberen het hoofdkwartier te bereiken om daar verslag te doen van de stand van zaken aan het front. Soldaat Joe Fuller van A Company slaagt erin om als runner vanuit de frontlinie het hoofdkwartier te bereiken en hij is degene die daar het trieste nieuws brengt dat Majoor Arthur Ellis is gesneuveld bij de molen door de Duitse scherpschutter.

Terwijl bij de molen de mannen om hem heen wegvallen door zowel de mortieraanvallen als de scherpschutter neemt Sergeant Major Alan "Jimmy" Leatherland de controle over van de resterende groep A Company en weet tot op 200 yards (omgerekend 182 meter) te komen van de molen. Samen met een paar Lance Corporals die nu als pelotoncommandanten opereren slaagt hij erin om Duitse machinegeweerposities uit te schakelen. Daarbij komen ongeveer 20 Duitsers om en worden er ook 20 krijgsgevangenen gemaakt. Hij blijft koel in het veld en geeft zowel de mannen van A Company als de tankbemanningen aan waar de Duitsers zitten die de opmars bemoeilijken.

Voor zijn moed en actie op die dag krijgt Leatherland later de DCM toegekend, de Distinguished Conduct Medal.

Intussen is het rond 14.30 uur Corporal Cyril Blingh-Bingham van de Signals Platoon gelukt de gebrekkige en beschadigde veldtelefoonlijn richting de voorste frontposities van A Company voor de derde keer die middag op te lappen en dat is deze keer net lang genoeg om vanuit de frontlinie het bericht door te kunnen geven dat dringend luchtsteun nodig is om de scherpschutter in de molen uit te schakelen. Het hoofdkwartier vraagt nu direct luchtsteun en een paar minuten later volgt de luchtaanval op de molen door een paar Typhoons die raketten afvuren. De molen wordt compleet verwoest en de scherpschutter is uitgeschakeld.

Wanneer uiteindelijk rond 17.30 uur alle Britse doelen van die dag rond de aanval op Overloon zijn behaald en de balans kan worden opgemaakt, blijken de Britse verliezen bij de molen aanzienlijk. Maar liefst twee-derde van A Company is gedood of gewond geraakt in de strijd rond de windmolen door de mortieraanvallen en door de scherpschutter. Aangezien een Company bestaat uit 130 man is het totale aantal slachtoffers het hoge aantal van rond de 86 man.

Arthur wordt net als vele andere die dag gesneuvelde Suffolks en Norfolks tijdelijk begraven aan de Baansestaat nummer 32a, in de voortuin van de boerderij van de familie Janssen. Op deze tijdelijke begraafplaats liggen in totaal 27 Britse gesneuvelde militairen, waaronder 20 van 1st Battalion Royal Suffolk. Ook liggen daar nog een tankcrew van het 4th Coldstream

Guards, 2 Royal Engineers en een soldaat van de 1st South Lancashire Regiment. Op 20 mei 1947 worden alle militairen die begraven liggen bij Janssen overgebracht naar de dan nieuwe Overloon War Cemetery en daar herbegraven.

De dood van Arthur is voorpaginanieuws in de Great Yarmouth Mercury, al sinds 1880 een belangrijke wekelijkse krant in Great Yarmouth, onder de krantenkop "Major A.G. Ellis killed."

Tijdens een vergadering van de Yarmouth Education Committee op dinsdag 17 oktober wordt eer betoond aan Arthur als leraar. Voorzitter H.T. Greenacre spreekt daar namens alle leden wanneer hij zegt dat iedereen de dood van deze zeer waardevolle jongeman enorm betreurd en dat Arthur zijn werk zeer serieus nam en altijd zeer efficiënt was.

Mr. J. May beschrijft in dezelfde vergadering Arthur als "*One of the most promising young teachers I've ever met*" ("Een van de meest talentvolle jonge leraren die ik ooit heb ontmoet").

De Suffolk Regimental Gazette betoont in oktober 1944 eer via het volgende bericht: "*We deeply regret the loss of our old Company Commander, Major Ellis. He was a fine English gentleman, a man of great understanding, a gallant Officer under all circumstances and a constant inspiration to all under his command.*" ("Wij betreuren ten zeerste het verlies van onze oude compagniecommandant, majoor Ellis. Hij was een fijne Engelse gentleman, een man met veel begrip, een dappere officier onder alle omstandigheden en een constante inspiratie voor iedereen onder zijn commando.")

Het is een prachtig eerbetoon aan Arthur Ellis, de leraar die officier werd en een van de vele voorbeelden dat juist leraren ook uitstekende legerofficieren zijn.

De verdieping:

In deze sectie worden diverse feiten en onderdelen van het verhaal verder toegelicht en wanneer nodig in een context geplaatst. Deze toelichtingen staan hieronder in de volgorde zoals deze in bovenstaand verhaal aan bod komen.

- Great Yarmouth, waar Arthur werd geboren, is ook wel bekend als Yarmouth en moet niet verward worden met Yarmouth op de Isle of Wight. Great Yarmouth ligt aan de Noordzee en is sinds 1760 een badplaats.
- De naam Yarmouth is een combinatie van *mouth* (mond/monding) en *Yare*. De plaats ligt dan ook op een kleine landtong tussen de Noordzee en de monding van de rivier Yare.
De plaats komt voort uit een nederzetting bij het Romeinse fort Gariannonum dat aan de monding van de rivier lag. Welvaart kwam in de middeleeuwen toen het een Hanzestad werd. Later werd er een belangrijke marinebasis opgezet en werd het tevens de thuishaven van de Engelse Noordzeevloot.
- Great Yarmouth was tijdens de Eerste Wereldoorlog in 1915 de allereerste Britse plaats die werd gebombardeerd door de Duitsers, toen vanuit een zeppelin. Maar ook in de Tweede Wereldoorlog vonden er zware bombardementen plaats op Great Yarmouth door de Duitsers.
- Charles Dickens schreef zijn bekende boek *David Copperfield* (voor het eerst uitgegeven in 1849) in Great Yarmouth, dat hij ook gebruikte als een locatie in dat boek, namelijk de plaats waar de trouwe bediende van de familie Copperfield woont: Clara Peggotty. Clara beschrijft in het verhaal Great Yarmouth als de *“finest place in the universe”* (“de mooiste plek in het heelal”).
- Bekende locaties in Great Yarmouth zijn nog altijd de promenade Golden Mile en de Britannia Pier, maar ook The Hippodrome, het laatste intact zijnde circusgebouw in het Verenigd Koninkrijk en de in totaal meer dan 15 mijl aan zandstranden in het gebied van Great Yarmouth.
- De Great Yarmouth Grammar School waar Arthur voorgezet onderwijs volgde werd opgericht in 1551 en was onderdeel van het terrein van St. Mary’s Hospital, aan de oostelijke zijde van de Market Place. Van de Nelson Road verhuisde de school in 1872 naar de Trafalgar Road. Op 6 juni 1872 werd daar de school officieel geopend door de toenmalige Prince of Wales, de latere koning Edward VII.
In 1970 werd het een gemengde school voor zowel jongens als meisjes, waarna het in 1997 de titel Technology College Specials Status kreeg.
Na een succesvolle herstructurering ging de school in 2017 verder onder de nieuwe naam Great Yarmouth Charter Academy. De school is gelegen aan de Salisbury Road in Great Yarmouth.
- Arthur volgde de lerarenopleiding van 1934 tot 1936 aan de St Paul’s College for Education in Cheltenham. De historie van dat college gaat terug tot 1847 toen Reverend Francis Close de Cheltenham Training College oprichtte.
In 1921 werd dat college opgesplitst in twee aparte scholen: St Paul’s College for Education en St Mary’s College for Education. In 1979 gingen beide scholen weer samen onder de naam The College of St Paul & St Mary, om in 1990 samen te gaan met de Gloucestershire College of Arts & Technology onder de nieuwe naam Cheltenham and Gloucester College of Higher Education. In oktober 2001 kreeg het de universitaire status, waarna de naam officieel werd veranderd naar de University of Gloucestershire.
- De eerste locatie waar Arthur ging werken na zijn lerarenopleiding was de Stradbroke Junior School aan de Lowestoft Road in Gorleston-on-Sea. Die school bevindt zich nog steeds in dat gebouw. De naam van de school is in de loop der tijd veranderd naar Stradbroke Primary Academy.

- Ook de school waar hij in 1938 ging werken, de toen net opgerichte Denes Junior School in Great Yarmouth, bestaat nog steeds. Ook deze schoolnaam is veranderd, de huidige naam is North Denes Primary School.
- Arthur speelde in de jaren 30 ook voetbal voor de Y.M.C.A. Football Team. De Y.M.C.A. staat voor Young Men's Christian Association en is opgericht in Londen in 1844 door George Williams om jonge werkende mannen een Christelijke focus te bieden, om hen te ondersteunen in hun zowel mentale als spirituele ontwikkeling. De organisatie beantwoordde ook aan de vraag tot het geven van steun aan nieuwe mensen in de stad, via opleidingen, activiteiten en de introductie tot het sociale leven. Vanaf 1844 is de organisatie gegroeid tot een wereldwijde organisatie, nu actief in 119 landen met een bereik van 58 miljoen mensen wereldwijd.
- De Y.M.C.A. in Norfolk werd opgericht in 1856, ondersteund en beïnvloed door veel lokale prominenten en ondernemingen.
- Tijdens beide Wereldoorlogen leverde de Y.M.C.A. belangrijke ondersteuning via onder andere het Y.M.C.A. Huts programma dat mannen die gestationeerd waren aan het front een plaats van rust bood. Ook bood de organisatie mobiele kantine services aan de mensen die slachtoffer waren geworden van de Duitse bombardementen op Norfolk in 1942, alsook aan de troepen die waren gestationeerd op afgelegen, landelijke locaties. Ook ondersteunde de Y.M.C.A. met hun services de United States Army Air Force op hun bases in East Anglia.
- Na de oorlog concentreerde de Y.M.C.A. zich onder andere op het aanbieden van hostelplaatsen aan studenten aan de Norwich City College. In de 21e eeuw kwamen daar de ondersteuning van dak- en thuislozen, werklozen en kansarme jongeren bij.
- De doelstellingen van de Y.M.C.A. liggen in het verlengde van het karakter van Arthur, zijn bereidheid en wil om mensen te helpen en te onderwijzen.
- Caister-on-Sea, ofwel kortweg Caister, de plaats waar de ouders van Arthur woonden voor en tijdens de oorlog, is een kustdorp in het graafschap Norfolk. Het dorp ligt vlak bij de grotere plaats Great Yarmouth en is onderdeel van het bestuurlijke gebied Great Yarmouth.
- De geschiedenis van Caister gaat terug tot de Romeinse tijd. Rond het jaar 200 werd er een fort gebouwd voor een onderdeel van het Romeinse leger en marine. De naam Caister komt ook van het Anglo-Saksische woord *ceaster*, dat Romeins fort betekent.
- De Battle of Britain was de strijd tussen de Duitse Luftwaffe en de Royal Air Force om de heerschappij in de lucht over Engeland te krijgen naar aanleiding van Hitlers plannen voor een invasie van Engeland en daarna het hele Verenigd Koninkrijk. Deze strijd startte op 10 juli 1940 met de eerste aanvallen van de Luftwaffe om de Britse luchtkracht boven Het Kanaal te testen en zou door 5 fasen lopen voordat de strijd eindigde op 31 oktober 1940 met de overwinning door de Royal Air Force.
- De Duitse codenaam voor de invasieplannen van Engeland was Operatie Seelöwe (Operatie Zeeleeuw).
- De Battle of Britain was de eerste complete luchtoorlog in de geschiedenis en werd een groot succes voor de Britten. Niet alleen een motiverend succes, maar ook een groot strategisch succes met grote strategische belangen.
- Doordat de Royal Air Force deze luchtoorlog vocht met een relatief klein aantal militairen en toch deze belangrijke overwinning behaalde, was dat aanleiding voor de toenmalige Britse premier Winston Churchill om daarop de legendarische woorden te spreken: *"Never in the field of human conflict was so much owed by so many to so few"* ("Nooit eerder op het gebied van menselijke conflicten was er zoveel verschuldigd door zo velen aan zo weinigen").

- Het Royal Norfolk Regiment was een infanterieregiment dat teruggaat naar het jaar 1685. Toen werd de verre voorloper op verzoek van koning James II opgericht in Gloucester door Colonel Henry Cornewell onder de naam Henry Cornwall's Regiment of Foot. Door de eeuwen heen streed het regiment op veel locaties, de lijst lijkt oneindig. De naam van dit regiment in 1751 werd veranderd naar 9th Regiment of Foot, waarbij het dus net zoals de meeste andere Britse regimenten ook een nummer kreeg toegewezen. Op 31 augustus 1782 werd het regiment gelinkt aan Norfolk en kreeg het de naam 9th (East Norfolk) Regiment of Foot. In 1881 veranderde de naam nogmaals. Nu als gevolg van de Childers Reforms, de grote structuuraanpassing en modernisering van het Britse leger. Daarin werd nu het regiment samengevoegd met de plaatselijke Militia and Rifle Volunteers-bataljons.
- De Childers Reforms in 1881 waren ingrijpende hervormingen in de Britse infanterie. Deze hervormingen vonden plaats onder leiding van Hugh Childers, toenmalig Staatssecretaris van Oorlog. Het was een voortzetting van de eerdere Cardwell Reforms in de periode 1868 – 1874 door zijn voorganger Edward Cardwell. Cardwell startte met een serie hervormingen van het totale Britse leger, mede als gevolg van de Pruisische superieure overwinning op Frankrijk in 1870 die de Britten noodzaakten tot dringende militaire modernisering en organisatorische aanpassingen.
- Tijdens de Eerste Wereldoorlog vocht het regiment aan het westfront en in het Midden-Oosten. Op 3 juni 1935 vond er opnieuw een naamswijziging plaats en werd de nieuwe naam Royal Norfolk Regiment. In de Tweede Wereldoorlog vocht het regiment in mei en juni 1940 in Frankrijk en België en nam na D-Day deel aan de verdere strijd in West-Europa.
- Na de Tweede Wereldoorlog volgden verschillende samenvoegingen van diverse regimenten en ging het Royal Norfolk Regiment op in de Royal Anglian Regiment. In dat regiment staat A Company ofwel de 1st Battalion bekend als de Royal Norfolks, die de korpstraditie voortzet.
- De 7th Battalion Royal Norfolk Regiment was een 2e linie Territoriale Legereenheid die werd gevormd bij het uitbreken van de oorlog in 1939. Oorspronkelijk onderdeel van de beroemde 51e (Highland) Infanteriedivisie diende het met hen in Frankrijk in 1940 en was gestationeerd op de Maginotlinie, waardoor het aan omsingeling en Duinkerke ontsnapte. Maar het uitstel was slechts tijdelijk. Het bataljon leed zware verliezen toen de 51e Divisie werd omsingeld en gedwongen werd zich op 12 juni over te geven. Slechts 31 leden van het bataljon wisten te ontsnappen naar Groot-Brittannië. Het bataljon werd in 1941 opnieuw gevormd en overgeplaatst naar de 176e Infanteriebrigade, onderdeel van de 59e (Staffordshire) Infanteriedivisie. Het nam deel aan de campagne in Normandië na D-Day. Vanwege een nijpend tekort aan infanteristen werd het bataljon eind augustus ontbonden. De manschappen vervingen vervolgens de verliezen op bij andere Britse divisies die in Normandië zware verliezen hadden geleden.
- De geschiedenis van het Suffolk Regiment gaat terug tot 1685 toen de graaf van Norfolk soldaten rekruteerde in Norfolk en Suffolk om te vechten tegen de Monmouth Rebellion, een poging van protestantse edelen om de katholieke koning James II af te zetten. Het regiment werd onderdeel van de Royal Army en vocht door de eeuwen heen in veel oorlogen en conflicten. Het 1e bataljon vormde een onderdeel van het Britse Expeditieleger. In oktober 1939 vertrok het bataljon naar Frankrijk, maar moest in mei 1940 worden geëvacueerd uit Duinkerke. Op 6 juni 1944 (D-Day) landde het bataljon op Sword Beach om vervolgens via Noord-Frankrijk en België in Nederland aan te komen waarbij felle strijd werd geleverd in rond Overloon en Venray. In 1959 gingen de Suffolks samen met het Royal Norfolk Regiment onder de naam 1st East Anglian Regiment (Norfolks and Suffolks) dat in 1964 met nog 3 andere regimenten werd samengevoegd tot de Royal Anglian Regiment.

- D-Day (6 juni 1944) was de dag waarop de geallieerden de definitieve bevrijding van West-Europa startten. Dat gebeurde onder de totale codenaam Operation Overload waarbij de geallieerden Het Kanaal overstaken naar de invasiestranden in Normandië. De landing op Sword Beach, waar de Suffolks aan land kwamen, viel onder Operation Neptune. De codenamen van de 5 invasiestranden waren achtereenvolgens van west naar oost:

- Utah (landing van de Amerikanen)
- Omaha (Amerikanen)
- Gold (Britten + de Belgische brigade Prion)
- Juno (Canadezen)
- Sword (Britten)

De Britten die landden op Sword Beach hadden die dag 2 doelen: de linkerflank van het geallieerde bruggenhoofd in Normandië beschermen, maar ook moest op die 6e juni de strategisch belangrijke stad Caen worden veroverd.

- De landingszone op Sword Beach was 8 kilometer lang en was verdeeld in 4 sectoren, achtereenvolgens van west naar oost:
 - Oboe
 - Peter
 - Queen
 - Roger
- De landing op Sword Beach bracht 28.845 Britse troepen aan land. Er sneuvelden die dag op Sword 630 Britten.
- Over D-Day en de landingen op de invasiestranden zijn diverse monumentale films gemaakt. O.a. *The longest day* (1962) en *Saving private Ryan* (1998).
- Captain David Jamieson (1 oktober 1920 – 5 mei 2001), in tegenstelling tot zijn moed en heldenacties was hij qua karakter een bescheiden man, bracht het in het leger tot de rang van Majoor. Na de oorlog ging hij werken voor de Australian Agricultural Company, die verschillende schapen- en veehouderijen exploiteerde. Hij werd directeur van de AAC in 1949 en twee jaar later Governor (gouverneur) tot 1975. Hij was ook directeur van andere bedrijven, waaronder de National Westminster Bank.
- Vanwege zijn lengte, 6 ft 5 (1.98 meter) werd hij later ook benoemd tot ceremoniële paraplu van koningin Elizabeth en de Queen Mother, waarbij hij een paraplu over hen heen droeg bij sociale bijeenkomsten.
- Zijn Victoria Cross wordt permanent tentoongesteld in het Royal Norfolk Regimental Museum in Norwich Castle.
- Generaal-Majoor Lashmer Gordon Whistler (3 september 1898 – 4 juli 1963), die het bataljon op 12 september bezocht bij Les Andyles, had als bijnaam Bolo Whistler. Hij diende zowel in de Eerste als Tweede Wereldoorlog. In de Tweede Wereldoorlog diende hij onder veldmaarschalk Montgomery en stond in de slag om Overloon en Venray onder bevel van luitenant-generaal O' Connor. Whistler was in die functie verantwoordelijk voor de aanval op Overloon en Venray, het eerste onderdeel van de verovering van het Duitse bruggenhoofd Venlo. Die verovering van bruggenhoofd Venlo kreeg van O' Connor de codenaam Operation Constellation en werd onderverdeeld in 4 deel-operaties. Achtereenvolgens Castor, Pollux, Sirius en Vega, waarbij de 1e fase Castor de code was voor de aanval op Overloon en Venray. Whistler gaf aan Castor zijn eigen naam: Operation Aintree, vernoemd naar een beroemde Britse paardenrenbaan aan de Omskirk Road in Aintree, een dorp ten oosten van Liverpool.
- Whistler was de bevelhebber die de Lincolnshires en de Norfolks opdracht gaf op 14 oktober 1944 op te rukken naar de Loobek.
- Veldmaarschalk Montgomery beschouwde Whistler als de beste infanteriebrigade-

commandant die hij kende. Whistler zou in het leger opklimmen tot de rang van Generaal waartoe hij op 6 juli 1955 werd benoemd.

- Na de oorlog, in de periode dat steeds meer Britse koloniën onafhankelijk wensten te worden, werd Whistler vanwege zijn hoge kwaliteiten van leiderschap ingezet in de Britse dekolonisatieprocessen.
- Zijn bijnaam Bolo ontstond in 1919 toen hij diende in de Relief Force die naar Archangel in de Sovjetunie werd gestuurd ter ondersteuning van het Britse garnizoen daar als onderdeel van de Archangel Campaign. Zijn vele anekdotes over de bolsjewieken waren directe aanleiding tot zijn bijnaam Bolo.
- De creeping barrage ofwel vuurwals die de Britten toepasten in Overloon werd ontwikkeld door de Britten in de Second Boer War (1899 – 1902), toentertijd een van de tactische uitvindingen onder commando van generaal Redvers Buller. De creeping barrage werd door de Britten ook veelvuldig toegepast in de Eerste Wereldoorlog, in eerste instantie door het Britse Expeditionary Force. De barrage werd ingezet tijdens o.a. de Slag om Loos, de eerste dag van de Slag om de Somme en tijdens de Slag om Passendaele. De Britten realiseerden zich dat dit de manier was om de vijandelijke artillerie tot zwijgen te brengen en zo de eigen infanterie te kunnen ondersteunen in hun opmars. Deze methode van de vuurwals, daarbij direct gevolgd door de oprukkende infanterie, bleek veel doelmatiger en effectiever om de vijand te neutraliseren dan het eerst wekenlang bombarderen van de vijandelijke stellingen. Ook de Duitsers namen de barrage over en pasten een variant toe: 2 lijnen achter elkaar waarbij de eerste lijn bestond uit massale gifgas-beschietingen. In de Tweede Wereldoorlog werd de barrage door de Britten minder ingezet als strijdmiddel, omdat de massale infanterieaanvallen zoals tijdens de Eerste Wereldoorlog toen niet werden toegepast. Wel werd de barrage toegepast tijdens de opmars in Italië (o.a. in de strijd om Monte Cassino) en in Normandië tijdens de hevige strijd om Caen.
- De Sovjets pasten tijdens de Tweede Wereldoorlog de creeping barrage veelvuldig toe met immense aantallen kanonnen, o.a. tijdens de Slag om Stalingrad (maar liefst 7.000 kanonnen) en later tijdens de Slag om Berlijn.
- Voor zover bekend werd de eerste windmolen in Overloon al in 1446 gebouwd. De molen Tevredenheid werd in 1862 gebouwd. Het was een ronde molen, een grondzeiler. Dat is een windmolen die vanaf de grond kan worden bediend en waarbij de wieken over het erf rondom de molen scheren. Deze molen was in gebruik als korenmolen en was aanvankelijk uitgerust met twee koppel maalstenen. Plus een koppel blauwe maalsteentjes voor het malen van boekweit. Op 12 oktober 1944, tijdens de Slag om Overloon, werd de molen helemaal verwoest door de luchtaanval door Britse Typhoons.
- De term *sniper* betekent in het Nederlands sluipschutter/scherpschutter. Deze term is afkomstig uit de tijd dat India nog een kolonie was van de Britten, tussen 1840 en 1948. Als tijdverdrijf schoten Britse militairen daar op de snip (*snipe* in het Engels), een schuwe vogel. De Britten noemden dit tijdverdrijf *sniping* en de persoon die er in slaagde de vogel te raken werd *sniper* genoemd.
- Later werden de taken van een sluipschutter/scherpschutter specifieke eliminaties van personen, maar ook verkenningssmissies en observatietaken.
- Standaard schiet een sluipschutter/scherpschutter met een scherpschuttersgeweer, de *sniper rifle*. Op dat geweer kan een zogenaamde richtkijker worden geplaatst die qua beeldinstelling en afstand ofwel een vaste kijker is ofwel een kijker is die de schutter zelf qua afstand kan instellen. Het bereik van een scherpschuttersgeweer varieert, want het bereik is afhankelijk van het type geweer en het kaliber. Gemiddeld ligt het bereik tussen de 300 tot zelfs 2300 meter.

Een scherpshuttersgeweer is een grendelgeweer, ook wel repeteergeweer genoemd, waarbij na ieder schot de volgende patroon door middel van een handbediende grendel vanuit het magazijn naar de kamer moet worden geladen. Halfautomatische scherpshuttersgeweren bestaan wel, maar hebben veel nadelen. Ze zijn kostbaar, gaan snel kapot en de vele bewegende delen in zo'n halfautomatisch geweer beïnvloeden de nauwkeurigheid negatief. Volautomatische scherpshuttersgeweren bestaan niet. Want door de constante terugslag van het geweer verdwijnt de nauwkeurigheid helemaal en ook zou de schutter zijn locatie en dus zichzelf door het afvuren van een volautomatisch salvo direct verraden.

- Doordat hij verborgen opereert en vandaaruit slachtoffers kan maken is de reputatie van de sluitschutter/scherpschutter bij zijn tegenstanders en slachtoffers die van angst en terreur.
- De Duitse Wehrmacht gebruikte de Mauser Karabiner 98K en G43 als scherpshuttersgeweer tijdens de gehele Tweede Wereldoorlog.
- NCO betekent Non Commissioned Officer. Commissioned Officers komen in bijna alle gevallen direct binnen vanaf de militaire academie of training corps met hun daar verdiende rang. Non Commissioned Officers hebben hun rang verdiend door promotie binnen de militaire gelederen.
- In het Britse leger wordt binnen de Non Commissioned Officers onderscheid gemaakt tussen de Junior NCO's (b.v. de rangen Corporal en Lance Corporal) en Senior NCO's (b.v. de rang van Sergeant).
- Non Commissioned Officers worden ook wel beschouwd als de ruggengraat van het leger.
- De Great Yarmouth Mercury die het nieuws over de dood van Arthur thuisbracht bij alle inwoners van Great Yarmouth, is een belangrijke wekelijkse krant die is opgericht in 1880 met ook nu nog altijd dezelfde doelen en principes zoals opgesteld bij de oprichting in 1880. Namelijk om de lokale inwoners te voorzien van nieuws, duiding en opvattingen, die hun leven en levensonderhoud beïnvloeden.

De foto's:

*Arthur George Ellis in het uniform van het Royal Norfolk Regiment.
(Foto: Collectie familie Ellis, via Peter Suffolk)*

Arthur George Ellis
(Foto: Collectie familie Ellis, via Peter Suffolk)

*St Paul's Training College in Cheltenham, de oude naam voor St Paul's College for Education waar Arthur tussen 1934 en 1936 zijn opleiding tot leraar volgde.
(Foto: Ansichtkaart, fotograaf onbekend)*

*Stradbroke Junior School aan de Lowestoft Road in Gorleston-on-Sea, de eerste locatie waar Arthur na het afronden van zijn lerarenopleiding aan de slag ging. Nu heet het de Stradbroke Primary Academy.
(Foto: Archant/EDP24.co.uk)*

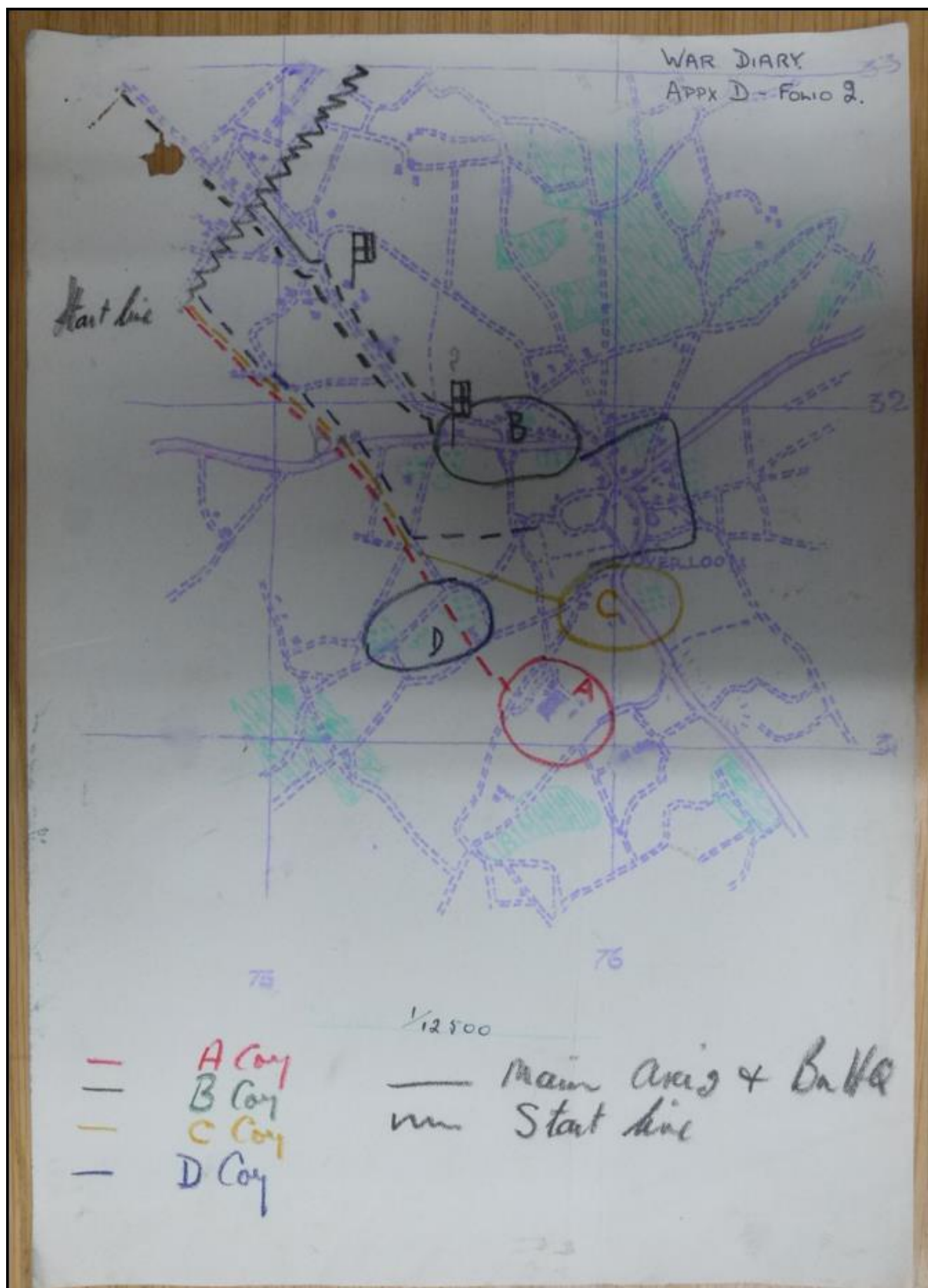
*Teamfoto van de Great Yarmouth Town Cricket Club, eind jaren 30. Arthur staat in de achterste rij, negende van links.
(Foto: Ansichtkaart, fotograaf onbekend)*

*Captain David Jamieson, later Majoor, die binnen de 7th Battalion Royal Norfolk Regiment een allesbeslissende rol speelde bij het behoud van het bruggenhoofd over de rivier Orne en daarmee het Victoria Cross verdiende.
(Foto: VCGC Association)*

*Generaal-Majoor Lashmer Gordon Whistler, bijnaam Bolo Whistler.
(Foto: NPG x190820, National Portrait Gallery, London)*

Het originele kaartje uit de War Diary van 1SUFFOLK van 12 oktober 1944 met daarop uitgetekend het aanvalsplan van de Suffolks op Overloon.
A Company onder leiding van Arthur is de rode lijn, vanuit de bossen in het noorden, langs de molen, naar de steenfabriek, op het kaartje rood omcirkeld met de letter A.
(Bron/kaart: Collectie Piet Peters)

*Britse infanterie van het Suffolk Regiment C Company rukken op naar Overloon op 12 oktober 1944 onder dekking van de barrage.
(Foto: Sgt. Hewitt 14.10.44, No. 5 Army Film and Photo Section, Army Film and Photographic Unit (Photographer) Sgt. Hewitt (Undefined)
Imperial War Museum B.10810*

Britse infanterie van het Suffolk Regiment C Company rukken op naar Overloon op 12 oktober 1944 onder dekking van de barrage.

(Foto: Sgt. Hewitt 14.10.44, No. 5 Army Film and Photo Section, Army Film and Photographic Unit (Photographer) Sgt. Hewitt (Undefined))

Imperial War Museum B.10811

Britse infanterie van het Suffolk Regiment wachten even aan de bosrand voordat ze verder oprukken.

(Foto: Sgt. Hewitt 14.10.44, No. 5 Army Film and Photo Section, Army Film and Photographic Unit (Photographer) Sgt. Hewitt (Undefined)

Imperial War Museum B.10813

Infanteristen van het 1e Bataljon van het Royal Suffolk Regiment lopen over een zandpad bij Overloon om zich aan te sluiten bij de Churchill tanks van de 4e Coldstream Guards die op de achtergrond zichtbaar zijn.

(Bron: Still uit film 3rd Division assaults the village of Overloon during the first phase of 8th Corps' Operation Constellation (Part 1)

Creator: Directorate of Public Relations, War Office (Production sponsor)

Army Film and Photographic Unit (Production company)

Leatherbarrow, Richard (Production individual)

© IWM A70 176-6

Infanterie en tanks die de aanval van het 8e Corps op Overloon aanvoeren, passeren de overblijfselen van eerdere mislukte aanvallen op het dorp door de 7e Amerikaanse Pantserdivisie.

(Bron: Still uit film 3rd Division assaults the village of Overloon during the first phase of 8th Corps' Operation Constellation (Part 2)

Creator: Directorate of Public Relations, War Office (Production sponsor)

Army Film and Photographic Unit (Production company)

Grant, Ian James (Production individual)

© IWM A70 176-7

Infanterie van D Company rukt op naar Overloon in de eerste fase van Operation Constellation, 12 oktober 1944.

(Bron: Still uit film 3rd Division assaults the village of Overloon during the first phase of 8th Corps' Operation Constellation (Part 2)

Creator: Directorate of Public Relations, War Office (Production sponsor)

Army Film and Photographic Unit (Production company)

Grant, Ian James (Production individual)

© IWM A70 176-7

Jeugdig ogende gevangenen van Bataljon Paul worden via dezelfde route vanuit Overloon naar achteren begeleid.

(Bron: Still uit film 3rd Division assaults the village of Overloon during the first phase of 8th Corps' Operation Constellation (Part 2)

Creator: Directorate of Public Relations, War Office (Production sponsor)

Army Film and Photographic Unit (Production company)

Grant, Ian James (Production individual)

© IWM A70 176-7

Vanuit de turret/geschutskoepel van een Churchill-tank filmt de cameraman Duitse gevangenen van Bataljon Paul, waarvan sommigen hun gewonden op geïmproviseerde brancards dragen.

*Het voertuig links is een universal carrier die in de tegenovergestelde richting Overloon rijdt.
(Bron: Still uit film 3rd Division assaults the village of Overloon during the first phase of 8th Corps' Operation Constellation (Part 2))*

Creator: Directorate of Public Relations, War Office (Production sponsor)

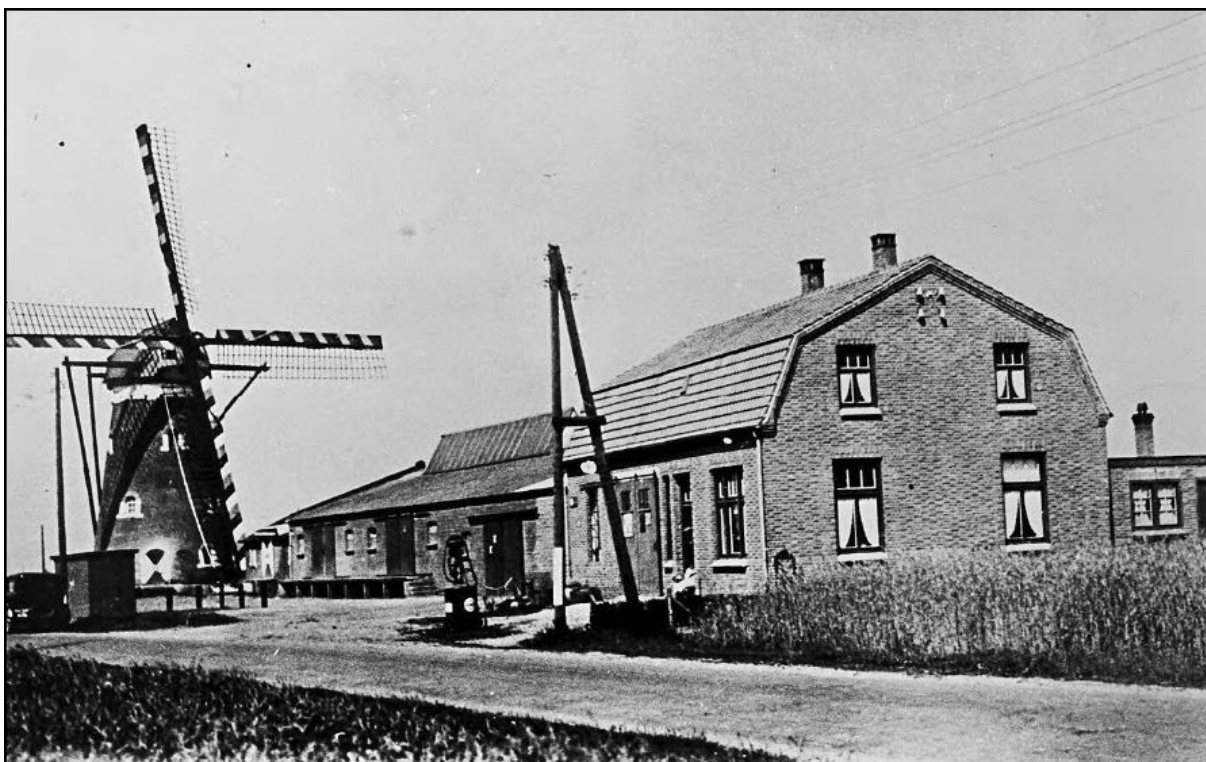
Army Film and Photographic Unit (Production company)

Grant, Ian James (Production individual)

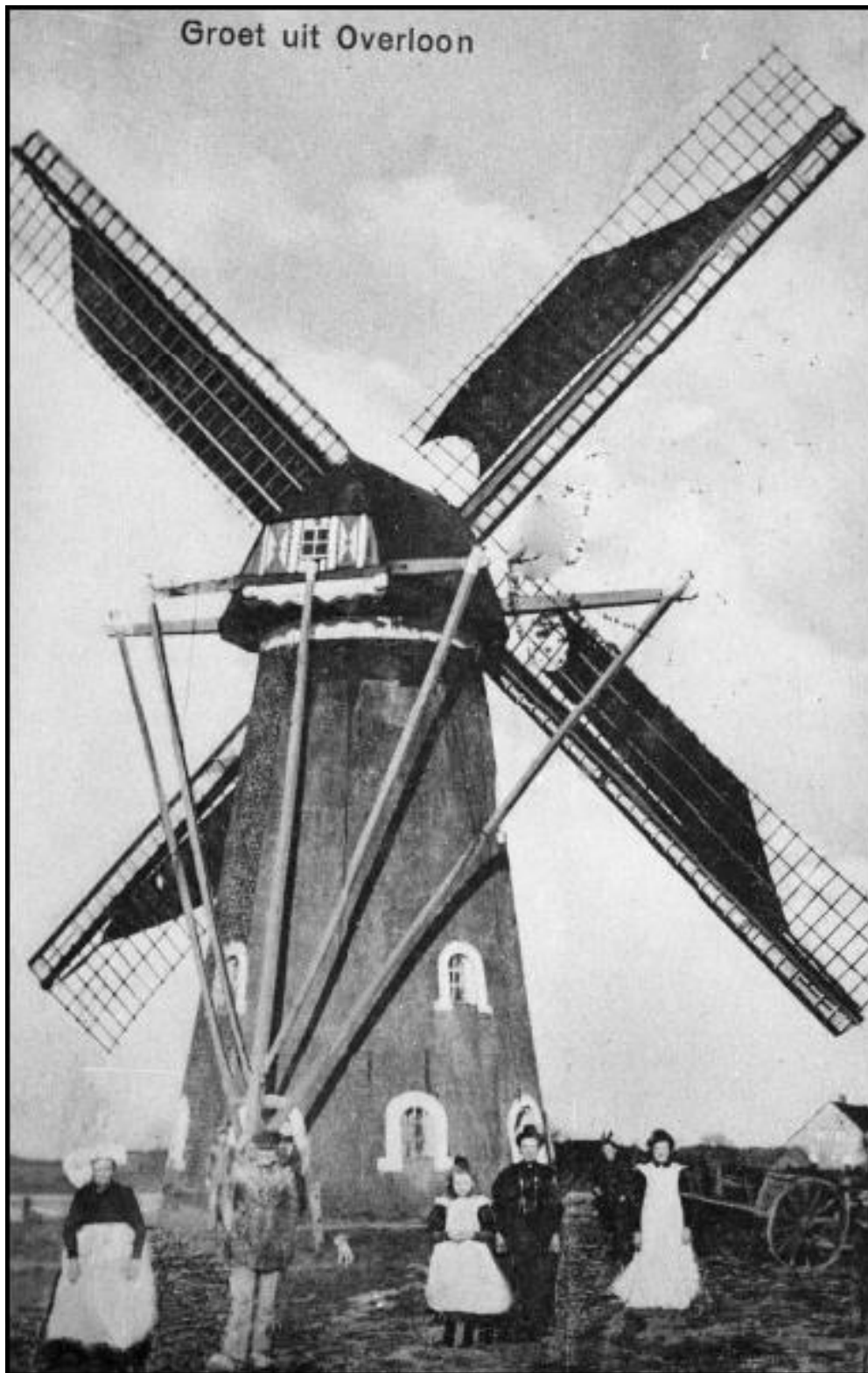
© IWM A70 176-7

De molen Tevredenheid in Overloon aan de Oploseweg, de weg tussen Oploo en Overloon, van waaruit op 12 oktober 1944 een Duitse scherpschutter Majoor Arthur Ellis doodschoot. Kort daarna zou de molen helemaal worden verwoest door de luchtaanval door Britse Typhoons. Het woonhuis van de molenaar en zijn familie, hier zichtbaar in de achtergrond van de foto, liep ook schade op, maar kon na de oorlog worden hersteld. Deze foto werd gemaakt op zondag 4 juni 1939. Volgens sommigen is deze foto rond het middaguur gemaakt, want het wiekenkruis staat hier namelijk precies verticaal, de zogenaamde ruststand waarin de molenaar de wiek zette wanneer hij ging eten. Echter, het genoemde uur is twijfelachtig, want op zondag werd er niet gemalen. (Foto: Stichting De Oude Schoenendoos, objectnr. A03306)

De molen Tevredenheid gezien vanaf de andere kant, met rechts de woning van de familie Dömges. In het midden is de benzinepomp zichtbaar. Deze foto dateert uit 1940. (Foto: Stichting De Oude Schoenendoos, objectnr. A01805)

*Prentbriefkaart "Groet uit Overloon", de oudste bekende foto van ver voor de oorlog met de molen Tevredenheid. De mensen op de voorgrond dragen nette kleding (ook wel zondagse kleding genoemd). Waarschijnlijk is dit de molenaarsfamilie.
(Foto: Stichting De Oude Schoenendoos, objectnr. C00468)*

*De locatie waar de molen had gestaan werd in 1983 opgeschoond. Bij die actie kwamen toen de originele molenstenen weer tevoorschijn. De stenen werden vervolgens afgevoerd, maar kwamen jaren later en na veel omzwervingen weer in beeld. Kunstenaar/kunstmid Juul Baltussen verwerkte de stenen in een monument dat werd geplaatst op de locatie van de molen bij de ingang van het dorp.
(Foto: Dorpsraad Overloon)*

Het Mauser 98K sluipschuttersgeweer/scherpschuttersgeweer, bijna zeker het geweer dat de sluipschutter/scherpschutter in de molen gebruikte en daarmee o.a. Majoor Arthur Ellis uitschakelde.

(Foto: Proxibid.com)

Het Gewehr 43 (G43), na de naamsverandering in 1944 kreeg het de naam K43.

Boven de standaardversie zoals gebruikt door de Duitse Wehrmacht, onder de versie met vizier die door Duitse sluipschutters/scherpschutters werd gebruikt.

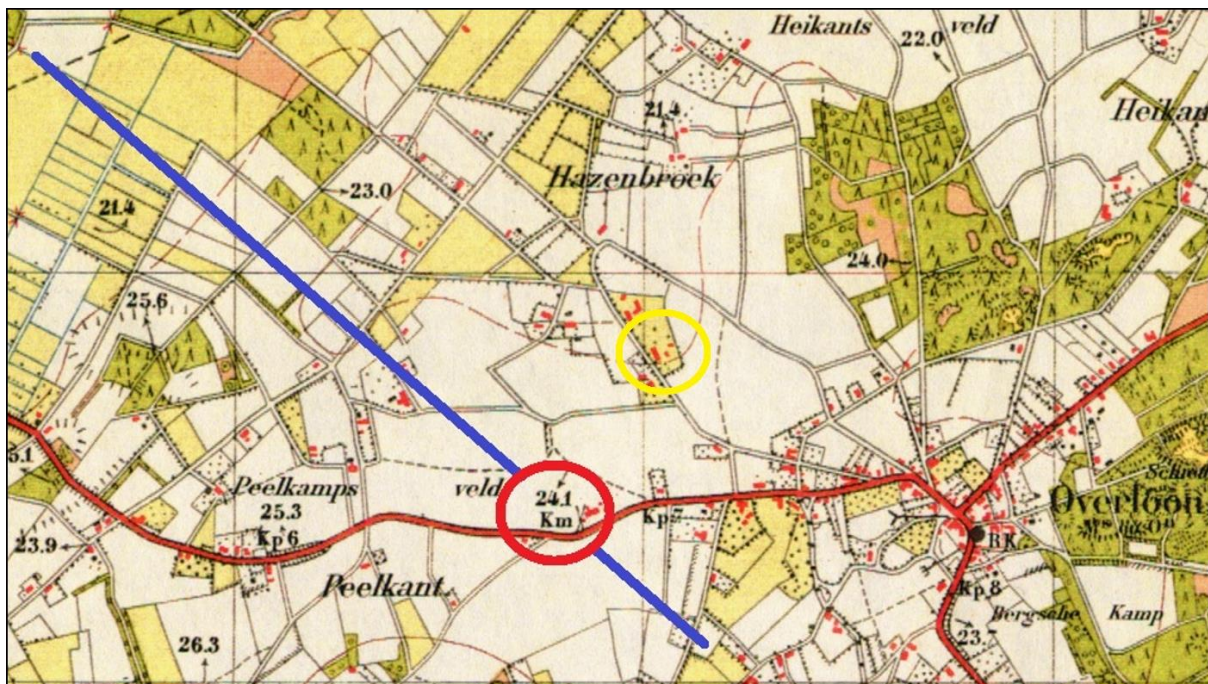
Dit geweer had dan wel een hogere vuursnelheid dan de Mauser Karabiner 98 (98K), maar de G43 haalde bij lange na niet dezelfde noodzakelijke precisie als de Mauser.

De oorzaak daarvan was hoofdzakelijk de massaproductie van de G43, waardoor slechts weinig lopen (slechts 5% van de totale productie) de hoge kwaliteit hadden die nodig was voor het scherpschieten.

(Foto: commons.wikimedia.org/wiki/File:Gewehr43.jpg)

*Hawker Typhoon (type Rockphoon) van het no. 137 Squadron RAF, met draaiende propeller op de tarmac van een vliegveld in Nederland op 16 oktober 1944. Twee Typhoons werden ingeschakeld voor het vernietigen van de molen en het uitschakelen van de scherpschutter. De Rockphoon was een versie van de Typhoon die in staat was om raketten af te vuren, let op de raketgeleiders onder de vleugels.
(Foto: Australian War Memorial, UK2037)*

Kaartdetail uit 1944 met daarin nu aangegeven:

- Blauwe lijn: de richting van het oprukken van A Company, vanuit de bossen linksboven naar de Oploseweg en daarna doorsteken naar de steenfabriek.
- Rode cirkel: de locatie van de molen met de Duitse scherpschutter.
- Gele cirkel: de tijdelijke begraafplaats van Arthur en 26 andere Britse militairen op de Baansestraat 32a, in de voortuin van de boerderij van de familie Janssen, periode 12 oktober 1944 – 20 mei 1947).

(Bron en kaart: Piet Peters)

*De toenmalige boerderij van de familie Janssen aan de Baansestraat in Overloon, de locatie waar Arthur tijdelijk lag begraven.
(Foto: Collectie Piet Peters)*

*Dezelfde boerderij, maar hier op een foto gemaakt op 14 oktober 1944. Oprukkende militairen van hoogstwaarschijnlijk 2WARWICK (2nd Bn Warwickshire) ondersteund door Churchill tanks van 4COLDM GDS (4th Bn Coldstream Guards) passeren het huis van de familie Janssen aan de Baansestraat.
(Foto: Collectie Piet Peters)*

Bronnen en credits

War Diary 1 Suffolk, 11 – 15 October 1944, The National Archives, Kew, Richmond, UK
Unit War Diary Appendix, 1st BN. The Suffolk Regiment, October 1944, The National Archives, Kew, Richmond, UK
Fighting through to Hitler's Germany, personal accounts of the men of 1Suffolk 1944-45 (auteur Mark Forsdike, Pen & Sword Military, Pen & Sword Books Ltd., 2020)
A History of 7th Battalion The Royal Norfolk Regiment in World War No. 2, July 1940 – August 1944 (auteur onbekend, Naval & Military Press, 2015)
Operation Aintree – De slag om Overloon en Venray (auteurs Antal Giesbers & Herman Dinnessen, 2004)
An Officer and English Gentleman (artikel in "Friends of the Suffolk Regiment", auteur Peter Suffolk, 2016)
Major A.G. Ellis killed (artikel in de Yarmouth Mercury, oktober 1944, auteur onbekend)
Brief van Norman Ellis aan Peter Suffolk (19 februari 2002)
Een bijzonder ontmoeting (artikel in Ons Eigen Erf, auteur onbekend, 2019)
1 Suffolks – Whereabouts (auteur Piet Peters, 2021)
Ellis Arthur George – Whereabouts (auteur Piet Peters, 2021)
Graves concentration report form 7378
The London Gazette van 24 oktober 1944 – 26 oktober 1944 (Numb. 36764, p. 4899)
IWM.org.uk
Findagrave.com
Ancestry.com
Myheritage.com
Uniofglos.blog
University of Gloucestershire
Edp24.co.uk
59div.morseweg.com
Ymcanorfolk.org
Generals.dk
Awm.gov.au
Topotijdlijn.nl
Tracesofwar.com
Visitnorfolk.co.uk
Vcgca.org
Greatyarmouthcharteracademy.org
Molendatabase.nl
Dorpsraadoverloon.nl
Stichting De Oude Schoenendoos
Wikitree.com
Wikipedia.org

De auteur dankt: Elaine Gathercole, Peter Suffolk en Mark Forsdike

© 2024 Arno van Dijk namens Stichting Overloon War Chronicles

De serie Gezichten uit het verleden is opgezet door auteur Arno van Dijk.

Alle afleveringen in de serie Gezichten uit het verleden zijn door de auteur geschreven en samengesteld zonder de hulp van enige vorm van artificial intelligence.

De Stichting Overloon War Chronicles stelt zich o.a. ten doel om bij zoveel mogelijk graven op de CWGC-begraafplaats de foto's en verhalen te achterhalen, eer te brengen aan de aldaar begraven gevallen en zo deze geschiedenis levend te houden.

Meer info over het project en de Stichting Overloon War Chronicles op:

Facebook: <https://www.facebook.com/OverloonWarChronicles>

Email: overloonwarchronicles@gmail.com

Disclaimer:

Hoewel de auteur en de Stichting Overloon War Chronicles de grootst mogelijke zorgvuldigheid betrachten in de research, brononderzoek en uiteindelijke samenstelling van dit artikel inclusief het in dit artikel opgenomen fotomateriaal en bijlagen kunnen zij niet garanderen dat de verstrekte informatie op ieder mogelijk moment compleet is. Auteur en Stichting Overloon War Chronicles aanvaarden dan ook geen enkele aansprakelijkheid voor eventuele incorrecte of ontbrekende informatie in dit artikel dan wel een incorrecte bronvermelding in dit artikel zowel met betrekking tot de tekstuele inhoud alsook met betrekking tot het in dit artikel opgenomen fotomateriaal en bijlagen.

Daarnaast zijn de auteur en Stichting Overloon War Chronicles niet verantwoordelijk voor de inhoud of beschikbaarheid van de m.b.t. de samenstelling van dit artikel gehanteerde websites of andere bronnen.

Mocht een derdenpartij (zowel individu als organisatie) menen ten onrechte niet of niet correct genoemd te zijn in de credits van de tekst, fotomaterialen en bijlagen, dan gelieve contact op te nemen met de Stichting Overloon War Chronicles.

Dit artikel, zowel de tekstuele inhoud als het fotomateriaal en bijlagen, valt onder het wettelijke auteursrecht. Van dit artikel mag de inhoudelijke informatie (zowel tekst, als fotomateriaal als bijlagen) worden gebruikt door derden, echter strikt alleen met een

duidelijke bronvermelding naar dit artikel, auteur en Stichting Overloon War Chronicles. Bij gebruik van fotomateriaal en bijlagen uit dit artikel moet ook de oorspronkelijke bron van het betreffende fotomateriaal en bijlagen worden vermeld. Zonder bronvermelding mag niets uit dit artikel worden gereproduceerd in welke vorm dan ook of op welke manier dan ook zonder voorafgaande toestemming van de auteur en Stichting Overloon War Chronicles.